

PROFESOR JERZY GAŹDZICKI OBCHODZI 80-LECIE

Jubileusz prof. Jerzego Gaździckiego zorganizowany 15 października w Pałacu Szustra na warszawskim Mokotowie zgromadził oprócz najbliższej rodziny liczne grono współpracowników profesora, przedstawicieli nauki, administracji oraz biznesu.

Dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii dr Marek Baranowski nazwał profesora twórcą polskiej szkoły geomatyki i jednym z największych autoritetów polskiej geodezji ostatnich dziesięcioleci. Przypomniawszy też, że już prof. Michał Odlanicki-Poczobutt podkreślał, iż Jerzy Gaździcki zawsze potrafił swe dokonania naukowe przełożyć na

praktykę geodezyjną i kartograficzną, choć jest twórcą wielu rozwiązań z zakresu badań podstawowych.

Główny geodeta kraju Jolanta Orlińska podkreśliła, że prof. Jerzy Gaździcki był pionierem informatyzacji w Polsce, a dzięki jego działaniom geodezja – jako jedna z pierwszych branż – wdrożyła technologię informacyjną. GKG wskazała na

wielkie zasługi prof. Gaździckiego na rzecz administracji publicznej, ostatnio dotyczące głównie dyrektywy INSPIRE. Jest on inicjatorem działań związanych z wdrażaniem dyrektywy, a jako szef Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej ma realny wpływ na kształt polityki państwa w zakresie informacji przestrzennej – podsumowała Jolanta Orlińska.

Z kolei prof. Janusz Paszyński, dowódca oddziału, w którym 13-letni Jurek Gaździcki walczył w Powstaniu Warszawskim, barwnie wspominał zmagania z hitlerowcami

na Powiślu. Ciepłe słowa skierowali do jubilata m.in. prof. Bogdan Ney, przewodniczący Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej, oraz prof. Witold Prószyński, dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, na którym Jerzy Gaździcki nie tylko studiował, ale także wiele lat pracował. Prof. Andrzej Makowski wręczył jubilatowi narysowany przez siebie widok szkoły przy ul. Drewnianej, do której mały Jurek uczęszczał.

Jerzy Gaździcki, dziękując gościom, skromnie podsumo-

Prof. Jerzy Gaździcki z żoną Teresą 15 października w Pałacu Szustra. Poniżej goście (na pierwszym planie profesor z rodziną) oraz wnuk Jan Gaździcki przy fortepianie

dezyjnej na macierzystym wydziale. Funkcję tę pełnił do października 1986 r. Następnie przez 12 lat wykładał na Uniwersytecie Technicznym w Delft (Holandia), gdzie jako samodzielny pracownik zajmował się badaniami nad metodyką systemów informacji o terenie.

Przez wiele lat wspomagał działania eksportowe PEGiK Geokart w Kuwejcie, Libii, Syrii, Libanie, Nigerii, Afganistanie i Iraku. Był współtwórcą Geodezyj-

strzennej, którym kieruje do dzisiaj. Był aktywnym działaczem licznych organizacji międzynarodowych: FIG, IAG, UDMS, EUROLIS.

W roku 2007 został przewodniczącym Rady ds. Implementacji dyrektywy INSPIRE i jej motorem napędowym. Jest współautorem ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej. Od marca 2011 r. przewodniczy Radzie ds. IIP przy ministrze SWiA. Otrzymał liczne odznaczenia, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Nagrodę Państwową II stopnia.

W jego dorobku naukowym znajdują się m.in. prace nad: algorytmami rachunku wyrównawczego, automatyzacją procesów przetwarzania informacji, projektowaniem opro-

wał, że miał w życiu wielkie szczęście, bo trafił na ludzi, do których miał zaufanie, których cenił i od których mógł się uczyć. Uroczystość uświetnił recital fortepianowy Jana Gaździckiego, wnuka profesora, który wykonał utwory Chopina i Schumanna.

Jerzy Gaździcki urodził się w Zamościu 15 października 1931 r. w rodzinie byłego legionisty. Brał udział w Powstaniu Warszawskim jako łącznik. Po wojnie podjął naukę w jednym z warszawskich liceów, a następnie w Liceum Mierniczym. Po ukończeniu I klasy zdał eksternistyczną maturę. W 1950 r. rozpoczął studia na Wydziale Geodezyjnym Politechniki Warszawskiej. Na III roku studiów został asystentem w Katedrze Matematyki, a następnie asystentem profesora Stefana Hausbrandta w Katedrze Rachunku Wyrównawczego i Obliczeń Geodezyjnych. W 1961 roku uzyskał stopień doktora za pracę pt. „Niektóre zastosowania pojęcia eliminacji w obliczeniach geodezyjnych”, a w 1966 roku – doktora habilitowanego („Kilka

metod numerycznych związanych z wyrównywaniem sieci geodezyjnych na maszynach elektronicznych”). Tytuł profesora uzyskał w 1982 r.

W latach 1967-68 był kierownikiem Katedry Rachunku Wyrównawczego i Obliczeń Geodezyjnych PW, jego zasługą było zainstalowanie tam pierwszego komputera UMC1. W 1968 r. zrezygnował z pracy na uczelni i przeszedł do Instytutu Geodezji i Kartografii, z którym współpracował już od 1956 roku. Został kierownikiem Zakładu Informatyki Geodezyjnej i Kartograficznej.

W latach 1971 i 1972 uzyskał tytuł Mistrza Techniki (II stopnia). W 1974 został wicedyrektorem ds. naukowo-badawczych Centrum Informatycznego Geodezji i Kartografii IGiK. Funkcję tę pełnił do 1981 roku. W 1977 roku zdobył I nagrodę w konkursie na Mistrza Techniki za metody i technologie opracowania wyników pomiarów geodezyjnych i fotogrametrycznych.

W 1982 r. powrócił na Politechnikę Warszawską, został dyrektorem Instytutu Geodezji Wyższej i Astronomii Geo-

dezyjnego Ośrodka Komputerowego założonego w Bagdadzie. W latach 90. uczestniczył w realizacji projektów PHARE na Słowacji związanych z usprawnieniem działalności Urzędu Geodezji, Kartografii i Katastru. W latach 2000-02 był konsultantem Banku Światowego. Przez 20 lat przewodniczył Sekcji Informatyki Komitetu Geodezji PAN. Był inicjatorem utworzenia w 1970 r. Klubu Użytkowników Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, przekształconego 21 lat później w Polskie Towarzystwo Informacji Prze-

gramowania (w tym dla automatyzacji rejestrująco-kreślącego KRT2 i komputerów Geo1, Geo2 i Geo20 – pierwszych stosowanych w polskiej geodezji), wyrównaniem wielkich sieci geodezyjnych, automatyzacją procesów opracowania map, komputerowym prowadzeniem ewidencji gruntów, zarządzaniem bankami danych oraz rozwojem systemów informacji przestrzennej.

Tekst i zdjęcia
JERZY PRZYWARA
(więcej zdjęć w Galerii
na Geoforum.pl)